

for det første Udbyttet af de bestaaende Statsindtægter, og der kan der godt blive Tale om en Difference paa 2—3 Millioner, lavt regnet, og for det andet de Besparelser, vi kunne komme til paa Grundlag af Finanslovkommissionens Arbejde.

Endskønt der ikke var meget af, hvad det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) sagde, som berørte mig sympatisk — det kunde han heller neppe vente —, sagde han dog een rigtig Ting, nemlig at det ikke var heldigt, naar Medlemmer af dette Ting saa ofte rynkede paa Næsen ad Finanslovkommissionen og sagde: Hvad kommer der vel ud af den Kommissions Arbejde? Det bliver da ikke andet end Bagateller! Jeg giver det ærede Medlem Ret i, at en saadan Udtalelse er højst uheldig. Vi skulle tværtimod ved enhver Lejlighed vise Finanslovkommissionen, at vi vente os store Ting af dens Arbejde, thi Besparelservejen er dog den sikreste og bedste og den, hvorom vi i alt Fald i Teorien allerbedst kunne enes. I Teorien — thi jeg er fuldkommen overbevist om, at ligesom den teoretiske Hunger efter nye Skatter afløses af en meget stærk Kritik i Praxis, saa snart Skatterne vise sig, saaledes vil ogsaa den teoretiske Kærlighed til Besparelserne afløses af en mindst lige saa skarp Kritik, naar Besparelserne en Gang vise sig. Da vil man sige, akkurat ligesom om Skatterne: Selvfølgelig skulle vi have Besparelser, men netop ikke disse, alle mulige andre Steder! Da vi ikke have set synderlig til Besparelserne endnu, ere vi altsaa indtil videre i Teorien enige om, at det er en udmærket Vej, at det er den Vej, vi først og fremmest skulle gaa. Jeg vil haabe, at denne Enighed i Teorien maa blive kraftigere i Praxis, end der er Anledning til i Øjeblikket at antage. Men sikkert er det i alt Fald, at vi maa animere Finanslovkommissionen af alle Kræfter til at komme med Forslag om store og indgribende Besparelser. Jeg kan paa Regeringens Vegne sige, at disse Forslag skulle blive modtagne med overordentlig Forstaaelse og Imødekommen fra Regeringens Side. Naar Regeringen ikke allerede i Aar har benyttet alle de foreløbige Antydninger, Finanslovkommissionen er fremkommen med — en Del er bleven imødekommet, men andre ikke —, laa det i, at de enkelte Ministre mente, at det krævede visse Forberedelser, visse Forarbejder af forskellig Art, inden man uden Skade kunde gennemføre de foreslaaede Besparelser, at det maatte ske

i Forbindelse med andre Beskærelser af Budgettet, o. s. v. Det antyder paa ingen Maade, at der i Regeringen er andet end Velvillie overfor de Besparelsesforslag, der kunne ventes fra den høje Finanslovkommission. Altsaa jeg haaber meget af denne Kommission og venter meget af den. Men her have vi et af de x'er, som vi ere nødte til at regne med, et x, som jeg vil antage vil kunne komme til at bevæge sig om andre 2—3 Mill.

Det vil altsaa sige, at omkring ved 5 Mill. ubestemte Størrelser ville vi have at regne med i en saadan Finansplan, og naar Beskatningen allerede er saa høj, som den er — thi det er en Misforstaaelse, at Danmark er et særligt lavt beskattet Land, det er det ingenlunde, vi ere komne meget godt med, hvad Statsskatter angaar, og medtage vi Kommuneskatterne, endog særdeles godt med —, maa der vises den største Varsomhed og den største Omtanke, inden man paalægger nye Skatter, og man bør i alt Fald paa ingen Maade paalægge flere end højst nødvendigt. Derfor vilde den Finansminister, som mødte med en Finansplan, der paalagde 5 Mill. Kr. flere Skatter eller Indtægter end nødvendigt, med Rette ifalde megen Dadel. Jeg er ogsaa fuldkommen overbevist om, at hvis jeg var gaaet den Vej, var jeg bleven mødt med et Stormvejr af Angreb, aldeles utvivlsomt. Det vilde ogsaa have været urigtigt at gøre det, og det er et Argument, jeg bøjer mig mere for end for en fjendtligsindet Kritik.

Altsaa, dette er Grunden til, at jeg ikke har været i Stand til allerede nu at fremkomme med en Finansplan. Jeg agter at fremkomme med den, som jeg har sagt gentagne Gange, i Oktoker Maaned dette Aar. Der er ikke særdeles mange Maaneder nu at løbe paa. Som sagt, en Angivelse endog i meget store Træk af, hvilke Indtægtskilder man vil benytte, og i hvilket Omfang man vil benytte dem, kan man fornuftigvis ikke fremkomme med, før man ved, hvor meget det drejer sig om at skaffe til Veje, men jeg røber ingen Hemmeligheder, naar jeg siger, at det betydelige Beløb, som endnu staar tilbage, hvis disse Indtægtslove her vedtages, enten det nu bliver omtrent 8 Mill. Kr., som det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) antog, eller det bliver mere eller muligvis mindre, kan man ikke tilvejebringe uden at angribe saavel Forbrugsbeskatningen, selvfølgelig kun Beskatning af Ikke-Nødvendighedsartikler, som den direkte Beskat-